

21 listopada 2014 (piątek):

16:00 PWST im. L. Solskiego w Krakowie:

Oj, tam na hori reżyseria: **MACIEJ GORCZYŃSKI**

sala 105, ul. Warszawska 5 (45 min.)

17:00 PWST im. L. Solskiego w Krakowie:

Świadkowie albo nasza mała stabilizacja reżyseria: **ELŻBIETA DEPTA**

Scena Eksperymentalna, ul. Warszawska 5 (30 min.)

18:00 Wrocławski Teatr Współczesny im. E. Wiercińskiego:

Tajemniczy ogród reżyseria: **KATARZYNA SZYNGIERA**

Scena im. St. Wyspiańskiego, ul. Straszewskiego 22 (65 min.)

19:30 PWST im. L. Solskiego w Krakowie:

Platonow. Making of reżyseria: **MAŁGORZATA MACIEJEWSKA i TOMASZ JĘKOT**

Scena 210, ul. Straszewskiego 22 (90 min.)

22 listopada 2014 (sobota):

11:00 PWST im. L. Solskiego w Krakowie:

Pokaz prac egzaminacyjnych studentów III r. WRD przygotowanych pod opieką pedagogiczną prof. Krystiana Lupy
Klub, ul. Warszawska 5 **POKAZ TOWARZYSZĄCY wstęp wolny /projekcje filmów/**

13.30 PWST im. L. Solskiego w Krakowie:

Moja córeczka reżyseria: **MICHAŁ SALWIŃSKI**

sala 104, ul. Warszawska 5 (30 min.)

14.30 PWST im. L. Solskiego w Krakowie:

Bez ojcowizny reżyseria: **JUDYTA BERŁOWSKA**

Scena Eksperymentalna, ul. Warszawska 5 (70 min.)

16:30 ***Ja nie jestem normalnym mieszkańcem tego miasta***

– czytanie przygotowane przez Zuzannę Bojdę i Magdę Szpecht, występują Angelika Kurowska i Jasmine Polak
POKAZ TOWARZYSZĄCY wstęp wolny

sala 313, ul. Straszewskiego 22

17:00 Akademia Teatralna im. A. Zelwerowicza w Warszawie:

Niewinni postczarodzieje reżyseria: **WOJCIECH PITALA**

Scena 210, ul. Straszewskiego 22 (70 min.)

19:00 PWST im. L. Solskiego w Krakowie Filia we Wrocławiu:

Nic do stracenia scenariusz i reżyseria: Maciej Wojciech Midor

POKAZ TOWARZYSZĄCY

Scena im. St. Wyspiańskiego, ul. Straszewskiego 22 (45 min.)

Z przyczyn niezależnych od Organizatora nastąpiła zmiana w programie.

20.30 PWST im. L. Solskiego w Krakowie:
Sceny z *Mewy* reżyseria: MACIEJ GORCZYŃSKI
sala 311, ul. Straszewskiego 22 (30 min.)

23 listopada 2014 (niedziela):

11:00 Panel dyskusyjny
ul. Straszewskiego 21-22, sala 230

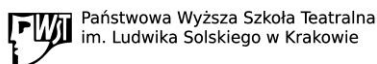
16.00 Teatr im. Ludwika Solskiego w Tarnowie:
***Jacobi i Leidental* reżyseria: MAŁGORZATA WARSICKA**
Scena Klasyczna, ul. Warszawska 5 (70 min.)

17.30 PWST im. L. Solskiego w Krakowie Filia we Wrocławiu:
***Śniący chłopiec* reżyseria: MARTA STREKER**
Scena 210, ul. Straszewskiego 22 (55 min.)

19.00 Teatr Powszechny im. Z. Hübnera w Warszawie oraz Teatr TU i TERAZ:
***Jacobi i Leidental* reżyseria: MARCIN HYCINAR**
Scena im. St. Wyspiańskiego, ul. Straszewskiego 22 (110 min.)

- ➔ *PWST zastrzega sobie możliwość zmian w programie*
- ➔ *Każdego dnia, po ostatnim pokazie planowane jest spotkanie z twórcami przedstawiień, prowadzone przez studentów Wydziału Reżyserii Dramatu*

Organizator:

Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna
im. Ludwika Solskiego w Krakowie

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Dofinansowano ze środków Gminy Miejskiej Kraków

Patronat medialny: **teatralia**

OJ, TAM NA HORI

reżyseria: **MACIEJ GORCZYŃSKI**

- student III r. Wydziału Reżyserii Dramatu PWST im. L. Solskiego w Krakowie

tradycyjne pieśni ukraińskie i rosyjskie

występują: Bartosz Bielenia, Kamil Mróz, Maciej Gorczyński oraz Anna Bochnak

*My tu na świat przychodzim nie jak do ojczyzny -
Oczy nasze – w przedświatach pozyskane blizny -
Patrz dzisiaj nie po to, by sądzić lub roić,
Lecz po to, by się w słońcu do reszty wygoić.
I nie ma tu na świecie tego, co być miało.
Ani ciał utrwalonych, jak to słowo: ciało,
Ani drzew zieleniących, tak jak drzewom zda się,
Ani ptaków, ujętych ściśle w kształty ptasie -*

*Ani rzek, co na zawsze są dla siebie rzeką -
Ani dali, zbyt pewnej, że tak tkwi daleko -
I psa nie ma – psa nawet, co w mrokach psiej budy
Mógłby w sobie być własny śnić za własne trudy.
Trzeba to wszystko sycić wciąż, jak ogień święty -
Bo zgaśnie, lada wichrem bez żalu zdmuchnięty.
Trzeba drzewu dopomóc poręką spojrzenia,
Aby mogło być drzewem – bez trwóg, bez zwątpienia.*

(Bolesław Leśmian „Zdziczenie obyczajów pośmiertnych”)

Tadeusz Różewicz

ŚWIADKOWIE ALBO NASZA MAŁA STABILIZACJA

reżyseria: **ELŻBIETA DEPTA**

- studentka III r. Wydziału Reżyserii Dramatu PWST im. L. Solskiego w Krakowie

występują: Zuzanna Bojda, Maciej Gorczyński

Termin „mała stabilizacja” odnosi się nie tylko do warunków ekonomicznych lat 60-tych czy współczesnych. „Mała stabilizacja” to również stan egzystencjalny współczesnego człowieka z kręgu kultury europejskiej. Skupiając się na utrzymaniu pewnego standardu życia bohaterowie odcinają się od szansy spojrzenia na własne życie z innej perspektywy, oraz szansy jego reorganizacji. Stabilizacja jest rodzajem pakietu, w którym jej uczestnik dostaje wszystko co jest mu do życia potrzebne - a to, co jest mu niezbędne jest określane przez maszynę, która na stabilizacji zarabia.

Jeśli w latach 60-tych było to mieszkanie z meblówką, to dzisiaj jest to mieszkanie (zazwyczaj wzięte na kredyt), meble z Ikea, laptop, plazma, i-phone, praca, związek partnerski, urlop i czas wolny. Reszta przestrzeni niejako organizuje się sama – do czynienia ma się z ludźmi o podobnych wymaganiach, z którymi można wymieniać poglądy na tematy, które zamykają się w podobnym punkcie widzenia, i tak dalej.

„Mała stabilizacja” zastępuje wszystko, filozofię, namiętności, organizuje różne sfery życia, wszystko ulega zjawisku uśrednienia. Stabilizacja wzmaga lenistwo poznawcze, niechęć do autentycznego eksplorowania i zrozumienia otaczającej rzeczywistości, trwanie w świecie pustych frazesów.

(Elżbieta Depta)

TAJEMNICZY OGRÓD

inspirowany powieścią Frances Hodgson Burnett

reżyseria: **KATARZYNA SZYNGIERA**

- absolwentka Wydziału Reżyserii Dramatu PWST im. L. Solskiego w Krakowie

dramaturgia: Agnieszka Jakimiak

scenografia: Agata Baumgart

muzyka: zespół Szafas w składzie: Paweł Duczmal, Wojtek Juchniewicz, Maciek Krawczyński

występują: Maria Kania, Anna Kieca, Piotr Bondyra, Maciej Kowalczyk

Uczymy się szybko i bezrefleksyjnie, błyskawicznie zdobywamy wiedzę o regułach rządzących światem, o zasadach obowiązujących w społeczeństwie, o jednostkowych relacjach. Nie wiemy co potrafimy, skąd coś wiemy, jak się tego nauczyliśmy, kto podzielił się z nami informacją, jak to się stało, że nagle zaczęliśmy tak świetnie funkcjonować w narzuconym systemie. Nie wiemy, kim jesteśmy i nie wiemy dlaczego takimi się staliśmy.

Mary prosto z Indii trafia do Anglii, świata posługującego się innym językiem i nowymi dla niej zasadami. W tym domu nie jest przytulnie, ten dom przypomina zamek strachów, w którym na każdym rogu czyha nowe wyzwanie, kolejna tajemnica,

odmienna gra. Zabawa wedle nieznanych reguł jest ryzykowna, ale jakie konsekwencje może mieć ich ujawnienie? Mary patrzy inaczej i inaczej rozumie – czy jej dystans może wyrzucić ten świat na opak, sprawić, że zastane mury zaczną pękać?

(materiały własne teatru)

PŁATONOW. MAKING OF WEDŁUG PŁATONOWA ANTONIEGO CZECHOWA

reżyseria i dramaturgia: **MAŁGORZATA MACIEJEWSKA I TOMASZ JĘKOT**

- studenci IV r. Wydziału Reżyserii Dramatu PWST im. L. Solskiego w Krakowie

scenografia: Dominika Wilczyńska (ASP)

kostiumy: Karolina Mazur

operator: Dawid Kot

występują: Monika Frajczyk, Magdalena Jaworska, Monika Roszko, Joanna Rozkosz, Agata Woźnicka, Patryk Kulik, Grzegorz Margas, Łukasz Stawarczyk

Buduję mojego *Płatonowa* z marzeń dwudziestoparolatków o karierze, o spełnieniu, rojeń z dzieciństwa, o pieniądzach, takich jak w *Dynastii*. Żeby pokazać ten płatonowowski kryzys. I kryzys marzeń i kryzys, w jakim żyjemy i kryzys światopoglądowy i środowiskowy”. Czerpię z tego, bo przecież *Dynastia* jest doświadczeniem dorastania w latach dziewięćdziesiątych. W latach teraz wyidealizowanych we wspomnieniach, w latach jakiegoś "autentyzmu" poza sferą ciągłego przebywania w internecie. Jakichś więzi społecznych? Wspólnego oglądania tego serialu?

Pociąga mnie ta podróbka, plastikowe złoto. To jest taka walka o to, by sprostać obrazowi naszych wyobrażeń o sobie, jako ludziach zachodu, jako ludziach sukcesu, jako znanych i genialnych aktorach, chociaż wiemy na 99 procent, że nikt z nas nie dostanie Oscara.

(Małgorzata Maciejewska i Tomasz Jękot)

MOJA CÓRECZKA WEDŁUG TADEUSZA RÓŻEWICZA

reżyseria: **MICHAŁ SALWIŃSKI**

- student III r. Wydziału Reżyserii Dramatu PWST im. L. Solskiego w Krakowie

występuje: Hubert Popiołek

W realizacji scenicznej utworu Tadeusza Różewicza uwaga zostaje skierowana na sposób ukazania świata materialnego. Z tej perspektywy ujawnia się nieobecność bohatera, która determinuje i staje się głównym doświadczeniem przedstawienia.

Tym samym, powstała instalacja będąca próbą wykorzystania niejednoznacznego gatunku literackiego utworu tj. jest on przypisywany jako scenariusz filmowy, chociaż jako forma temu nie odpowiada. Jednym z głównych zadań postawionych przed realizacją było zaryzykowanie, by w środowisku teatralnym nie stracić tej intrygującej szczeliny nieobecności, pustki, zagubienia głównego bohatera i uruchomienie jej nie tylko w aktorze, ale w przestrzeni teatralnej, czy konwencji i dramaturgii przedstawienia.

BEZ OJCOWIZNY WEDŁUG PŁATONOWA ANTONIEGO CZECHOWA

reżyseria: **JUDYTA BERŁOWSKA**

- studentka IV r. Wydziału Reżyserii Dramatu PWST im. L. Solskiego w Krakowie

scenografia: Aleksandra Żurawska

muzyka: Dawid Sulej Rudnicki

występują: Agnieszka Bielecka, Angelika Kurowska, Katarzyna Osipuk, Roman Gancarczyk, Franciszek Gurgul, Krzysztof Grygier, Filip Jasik, Mateusz Kwiecień, Mateusz Mirek, Kamil Mróz, Michał Nowak, Jacek Romanowski

Jeden wieczór, spotkanie ludzi powiązanych ze sobą trudnymi, dziwnymi relacjami, sprawy, które dojrzały do rozwiązania. „Bez ojcowizny” to adaptacja „Płatonowa” Antoniego Czechowa koncentrująca się dookoła relacji ojców i dzieci. Podobnie jak w „Weselu” Wyspiańskiego spotkania między bohaterami odbywają się na obrzeżach uroczystości, w której wszyscy uczestniczą.

Jest to opowieść o tym, jak ciężko jest uwolnić się z niszczących relacji z własnymi rodzicami. I o tym, że ciężko budować własne życie, jeżeli się im nie wybaczy. Każdy z bohaterów jest samotny. Ale każdy bardzo pragnie prawdziwego kontaktu z drugim człowiekiem. Czy może się to udać ludziom, których problemy są nierozwiązywane od pokoleń?

(Judyta Berłowska)

NIWINNI POSTCZARODZIEJE

reżyseria i scenografia: **WOJCIECH PITALA**

- absolwent Wydziału Reżyserii AT im. A. Zelwerowicza w Warszawie

występują: Mateusz Baran, Sławomir Doliniec, Paweł Ferens, Lidia Sadowa, Maciej Pitala

reżyseria światła: Wojciech Faruga

konsultacja muzyczna: Krzysztof Kawałko

współpraca: Alex Kann, Zuzanna Olejniczak, Jarosław Sacharski, Ewa Guniewska

Akcja rozgrywa się współcześnie w Warszawie. Główny bohater, Andrzej, dobiega trzydziestki. Jest lekarzem i uwielbia wszystko, co alternatywne: gra w aż trzech różnych zespołach współtworzących nurt „extremely lo-fi”, a centralne miejsce w jego mieszkaniu zajmuje oryginalny fotel Romana Modzelewskiego, traktowany jak fetysz. Andrzej namiętnie cytuje (choć nie do końca czytuje) modnych filozofów, ogląda artystyczną pornografię i „czarno-białe oldschoolowe filmy, których nikt nie zna”, a jego niezobowiązujące i pozbawione pointy spotkania z dziewczynami sprowadzają się do wiecznej „gry w fajność”. Prawdziwym ciosem staje się dla niego moment, w którym płyta jednego z jego zespołów sprzedaje się w liczbie przekraczającej sto egzemplarzy. Od teraz, przeglądając się w lustrze, widzi już tylko „komercyjne gówno”.

Głębocko ukrywa wrodzony sentymentalizm, marząc o wielkiej konserwatywno-mieszczkańskiej heteronormatywnej miłości, jednak w świecie, w którym wszystko zostało już ujęte w cudzysłów ironii, podwójnej ironii i potrójnej ironii, nic nie jest w stanie wydarzyć się naprawdę. Spektakl inspirowany *Niewinnymi czarodziejami* - głośnym filmem Andrzeja Wajdy z 1960 r.

(twórcy spektaklu)

NIC DO STRACENIA

scenariusz i reżyseria: Maciej Wojciech Midor

scenografia: Michał Kuriata, Maciej Wojciech Midor

muzyka na żywo: Łukasz "Siwy" Staniewski

graffiti: Paulina Tyszka

występują: Grzegorz Borowski, Przemysław Furdak, Paweł Kuźma, Łukasz "Siwy" Staniewski, Dorota Wodzień

Zdarzają się czasem bajki nieudane. Gorsze niż inne. Takie, którym czegoś brakuje... na przykład dobrego wstępu, wciągającego rozwinięcia i sensownego zakończenia. Bajki, w których bohaterowie nie mają za wiele do powiedzenia, a jak już coś mówią to i tak nikt nie chce tego słuchać. Takie, w których muzyka jest za głośna, scenografia niechlujna, a narrator jest nieuprzejmy i zapomina o całych rozdziałach. Takie, przy których już po pierwszych paru minutach żałujecie pieniędzy wydanych na bilet. Bajki, w których opowiada się o kłoszardach, wyrzutkach, kalekach i niedojdach. Zdarzają się bajki zakłęte w złomie, workach na śmieci i kolorowych bazgrołach na obdrapanej ścianie... Pytanie tylko - dlaczego zdarzają się wam?

SCENY Z MEWY NA PODSTAWIE ANTONIEGO CZECHOWA

reżyseria: **MACIEJ GORCZYŃSKI**

występują: Monika Frajczyk, Maciej Sajur

Wszyscy bohaterowie Czechowa boją się światła, wszyscy bohaterowie Czechowa pozostają samotni. Wstydzą się oni swojej beznadziejności i wiedzą, że ludzie nie mogą im pomóc. Idą dokądś, może nawet do przodu, ale nikogo za sobą nie wołają. Wszystko zostało im odjęte i wszystko muszą stworzyć sami.

(Lew Szestow)

Hanoch Levin JACOBI I LEIDENTAL

reżyseria: **MAŁGORZATA WARSICKA**

- studentka V r. Wydziału Reżyserii Dramatu PWST im. L. Solskiego w Krakowie

scenografia: Hanna Podraza, Małgorzata Warsicka

kostiumy: Hanna Podraza

muzyka: Karol Nepelski

występują: Matylda Baczyńska, Jerzy Pal, Bartosz Woźny

Przyjaźń Jakobiego i Leidentala przejdzie ciężką próbę, kiedy w ich spokojnym, polegającym głównie na picu herbaty i grze w domino życiu pojawi się ta trzecia- czarująca fizycznością i muzycznym talentem Szahasz. Który z panów zdobędzie tę wyjątkową kobietę?

Hanoch Levin z właściwym sobie czarnym humorem analizuje relacje damsko- męskie, odczarowuje sentymentalne mity i każe swoim bohaterom skonfrontować się z pustką ich życia. W dramacie wkomponowane są piosenki, będące muzycznym komentarzem do wydarzeń w sztuce. Jak to u Levina - groteska miesza się z powagą, śmiech z płaczem, nadzieja z jej brakiem. Czy w tym świecie możliwy jest happy end?

(materiały własne teatru)

ŚNIĄCY CHŁOPIEC

reżyseria i scenografia: **MARTA STREKER**

- studentka IV r. Wydziału Lalkarskiego (specj. reżyseria teatru lalek) PWST im. L. Solskiego w Krakowie Filia we Wrocławiu

muzyka: Arkadiusz Kątny

występują: Klaudia Cygoń, Malwina Czekaj, Teresa Kowalik, Paweł Janyst, Paweł Majchrowski, Tomasz Tywoniuk

Spektakl *Śniący chłopiec* powstał z refleksji nad własną obojętnością podczas oglądania jednego z wydań faktów TV, kiedy to podawane były liczby zabitych i emigrantów podczas ostatnich wydarzeń w Syrii. Liczby te w żaden sposób nie przemawiają z ekranu do człowieka, który zaparza właśnie poranną kawę i zjada pożywne śniadanie. Ciężko naszemu pokoleniu „wczuć się” w historię wojny i doświadczeń z tym związanych.

(twórcy spektaklu)

Hanoch Levin JACOBI I LEIDENTAL

reżyseria: **MARCIN HYCNAR**

- student V r. Wydziału Reżyserii AT im. A. Zelwerowicza w Warszawie

scenografia: Julia Skrzynecka

współpraca scenograficzna: Joanna Walisiak-Jankowska

muzyka: Czesław Mozil, Filip Kuncewicz

występują: Edyta Olszówka, Jacek Braciak, Michał Sitarski

Dwaj przyjaciele od lat spędzają wspólnie czas pijąc herbatę i grając w domino. Wszystko zmienia się, gdy jeden z nich postanawia „zacząć żyć pełnią życia”. Jakie konsekwencje przyniesie ta decyzja? Czy rzeczywiście szczęście jest na wyciągnięcie ręki?

Autor tekstu - Hanoch Levin – to jeden z najważniejszych izraelskich dramatopisarzy; jego dramaty cieszą się niesłabnącą popularnością na polskich scenach.

(materiały własne teatru)

Informacja, rezerwacja i sprzedaż biletów: Dział Organizacji Teatru PWST i Promocji

31 – 109 Kraków tel.12 430 15 92

bilety@pwst.krakow.pl

www.pwst.krakow.pl

<https://www.facebook.com/pages/Forum-M%C5%82odej-Re%C5%BCyserii-Krak%C3%B3w-21-23-listopada-2014/152880018143642?ref=hl>